

ایام روزه، زمان توبه و آزمایش ۲/۴

«دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را و به یهوه خدای خود بازگشت نمائید زیرا که او رؤف و رحیم است...» (یوئیل ۲:۱۳).

آن چه بعضی ها می گویند...

* امروزه دیگر مسیحیان ایام روزه را به جا نمی آورند، برخلاف ایام قدیم که به طور جدی روزه می گرفتند.

* مسیحیان دیگر با هم روزه نمی گیرند: دیگر مثل قدیم در میان جمع توبه نمی کنند.

* قوانین روزه داری و آشتی امروزه بسیار ساده و آسان است.

یهودیان برای عید گذر و اعیاد دیگر، خودشان را تطهیر می کنند، آیا مسیحیان چنین کاری را انجام می دهند؟ ولی عیسا هیچ گونه قوانین طهارت را قبول نداشت. (مرقس ۶: ۱۴-۲۳)

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- کلیسا خود را برای عید گذر آماده می کند

از قرن ششم بود که در طول پنجاه روز قبل از رستاخیز و در صمیمیت با مرگ مسیح انجام روزه در کلیسا عمومیت یافت.

* در این مدت، داوطلبان تعمید را به طور خاص آماده می سازند تا در شب عید گذر، با دریافت راز مقدس تعمید، در عیسای مسیح تولد یابند.

* هم چنین، آخرین مراحل آمادگی برای آشتی عمومی گناهکاران، در شب پنج شنبه ی مقدس انجام می گیرد.

* هر چند نحوی انجام مراسم طی قرن ها تغییر یافته اما ایام روزه بزرگ هم چنان برای کل جامعه مسیحی، نوعی پویایی عمیق بازگشت به بشارت عیسای برخاسته است. امروزه نیز شب عید گذر، زمان برگزیده ای برای پذیرش مسیحیان جدید است.

* چرا چهل روز؟ عدد چهل برای مسیحیان اروپا، و عدد پنجاه برای مسیحیان شرق است. عدد چهل در کتاب مقدس نماد یک زندگی و یک نسل است (اعداد ۱۳: ۲۹-۳۵) یعنی مدت زمانی که برای ملاقات در اختیار داریم. اما عدد

پنجاه مانند عید پنجاهه (پنجاه روز بعد از عید گذر)، که عید هفته ها نامیده می شود (۷ X ۷ + ۱) نماد یک کاملیت مطلق است.

۲- مسیحیان اتفاقاتی را به یاد می آورند

* گذر قوم برگزیده از بیابان سینا

مسیحیان، راه پیمائی طولانی عبرانیان، بین خروج ایشان از مصر تا ورودشان به سرزمین موعود را به یاد می آورند. گفته می شود که این راه پیمائی چهل سال به طول انجامید و در این مدت قوم خدا شکل گرفت (تثنیه ۸: ۲-۴).

* در جستجوی خدا

چهل روز و چهل شب بدون خوردن و نوشیدن، زمانی است که موسی با خدای خود در کوه سینا گذراند و پس از آن، ده فرمان به او سپرده شد (ر. ک خروج ۱۸: ۲۴ ؛ تثنیه ۹: ۹). چهل شبانه روز، زمانی است که ایلایای نبی از صحرای سینا عبور کرده تا سینا که کوه خدا باشد راه پیمود (۱- پادشاهان ۱۹: ۸).

* مبارزه ای علیه نیروهای شریر

آب های توفان نوح در چهل شبانه روز زمین را فراگرفت. هم چنین چهل شبانه روز مهلتی است که خدا به ساکنان شهر نینوا داد تا توسط نبوت یونس، زندگی شان دگرگون شود و به سوی خدا باز گردند (ر. ک یونس ۳، ۴).

و عیسا چهل روز و چهل شب در بیابان ماند تا بر نیروهای شریر پیروز شود و سه وسوسه، یعنی تصاحب دارائی های زمینی، پرستش خدایان دروغین و تکبر سلطه طلب را از خود براند.

۳- زمانی مهم در زندگی مسیحیان

ایام روزه، مسیحیانی را که می خواهند از استادشان عیسی پیروی کنند به نزد وی هدایت می کند. او می گوید: «به دنبال من آئید» (مرقس ۱: ۱۷). «یک دیگر را محبت نمایند چنان که من شما را محبت نمودم» (یوحنا ۱۳: ۳۴).

* مسیحیان همانند مسیح به کلام خدا گوش می دهند تا از آن اطاعت کنند، اطاعت در مشارکتی که عیسا خود درباره ی آن فرمود: «خوراک من آن است که خواهش فرستنده ی خود را به عمل آورم» (یوحنا ۴: ۳۴).

* تلاش برای «کامل» زیستن در محبت عیسا نوعی دیوانگی است (متی ۵: ۴۸) که عیسی را تا تسلیم جان خود بر روی صلیب هدایت کرد، همان «که یهود را لغزش و امت ها را جهالت است لکن ما دعوت شدگان را خواه یهود و خواه یونانی، مسیح، قوت خدا و حکمت خداست» (۱- قرن تیان ۲۳-۲۴). مسیحیان می خواهند به نقشه آشتی که ذهن مسیح را در نیایش مشغول می کرد، جواب کامل بدهند. عیسی دعا می کرد: «تا ایشان نیز در ما یک باشند» (یوحنا ۱۷: ۲۱).

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

مسیحیان دعوت شده اند در طول ایام روزه ی بزرگ، نور مسیح را که در روز تعمید از آن منور شده اند در زندگی شان به کمال برسانند.

* آن‌ها بادقت بیشتری کلام خدا را برای زندگی امروز گوش می‌کنند و زمانی برای نیایش و تفکر با برادران خود اختصاص می‌دهند. در طول این چهل روز، در کلیسا بیشتر با هم مراوده می‌کنند.

* روزه

آری. ولی عیسا فرمانی جز منع تظاهر و ریا نداده است: «...تو چون روزه داری، سر خود را تدهین کن و روی خود را بشوی تا در نظر مردم روزه دار نمائی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است» (متی ۶: ۱۷-۱۸).

در نظر عیسا، روزه که با دعا همراه شود، اسلحه‌ای برای مبارزه با شریر است (ر.ک. متی ۱۷: ۲۱).

کلیسا این معانی را برای روزه داری در نظر گرفته است:

- نشانه‌ی تسلیم همراه با فروتنی به خدا،
- تمرینی برای خویشتن داری،
- ابراز همدردی عملی با کسانی که هیچ ندارند،
- ضمانتی برای این که: «انسان نه محض نان زیست می‌کند» (متی ۴: ۴).
- یک فرد مسیحی به خاطر ایمانش نمی‌تواند به راحتی در این دنیا زندگی کند و توسط روزه، انتظار روز آمدن پرچال مسیح را در قلب و زندگی خود یادآوری می‌کند و از این دنیا کم و بیش دوری می‌جوید (لوقا ۵: ۳۴-۳۵: ۳۵-۳۴: ۴۰).

* ایام روزه فرصتی است برای کمک‌های متعدد به هموعان: برای مشارکت برادرانه عاری از خودنمائی، برای اقدام عمومی در موقعیت‌های اضطراری و احتیاجات مهم مثل گرسنگی در دنیا و اقداماتی در جهت کمک به پیشرفت کشورهای جهان سوم.

* کلیسا فقط قوانین بسیار خفیف به ما می‌دهد چون این‌ها برای همه در هر حال که باشند تعلق دارد اما باید دانست که این قوانین برای ما فقط یادآوری است از این که: هر شخص باید ندای وجدان خود را بشنود و تشخیص دهد که چگونه خدا او را دعوت می‌کند که قسمتی از زندگی خود را دگرگون سازد تا واقعاً با مسیح زندگی کند.

کلام کتاب مقدس

عیسا وعده ها و سخنان انبیا را به تحقق می رساند، آنانی که به همراه اشعیا می گفتند:

«مگر روزه ای که من می پسندم این نیست:

که بندهای شرارت را بگشائید، و گره های یوغ را باز کنید

و مظلومان را آزاد سازید، و هر یوغ را بشکنید.

مگر این نیست که نان خود را با گرسنگان تقسیم نمائی،

و فقیران را نده شده را به خانه خود بیاوری.

و چون برهنه را ببینی او را بپوشانی،

و خود را از آنانی که از گوشت تو می باشند مخفی نسازی.

آن گاه نور تو مثل فجر طالع خواهد شد ...

دهان خداوند این را گفته است». (اشعیا ۵۸: ۶-۸)

برای مطالعه و تعمق بیشتر :

- روزه طبق انجیل.

- رنج الاهی .

- راه صلیب .

- راز آشتی .

- هفته ی مقدس .

برای مطالعه ی عمیق تر:

- تعمق یدران کلیسا بر آشتی.

- در طلب گناهکاران.

- روزه مسیحیان.

متن جهت مطالعه ی گروهی: مرقس ۱۰: ۱۷-۳۴

«معنی چند اصطلاح در آئین مسیحیان»

هللویاه: ترکیب شده از مخفف دو کلمه به زبان عبری؛

هللو: ستایش و سپاس گوید

یاه: یهوه خداوند

ماران تا: خداوند می آید، یا ماراناتا: بیا خداوند ما

هوشیعانا: خداوند نجات بده

آمین: ایمان داریم و می خواهیم آن حقیقت را در زندگی خود برپا کنیم.